TEISINGUMO TEISMO (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) NUTARTIS

2022 m. balandžio 7 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Apeliacinių skundų priėmimas – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170b straipsnis – Prašymas, įrodantis, kad keliamas klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai – Apeliacinio skundo priėmimas“

Byloje C-801/21 P

dėl 2021 m. gruodžio 17 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja ir E. Markakis,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Indo European Foods Ltd, įsteigtai Harou (Jungtinė Karalystė),

ieškovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija),

kurį sudaro Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, teisėjai I. Jarukaitis ir D. Gratsias (pranešėjas),

kancleris A. Calot Escobar,

susipažinęs su teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą M. Szpunar,

priima šią

Nutartį

1 Apeliaciniu skundu Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) prašo panaikinti 2021 m. spalio 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Indo European Foods / EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Selaa Grade One World's Best Rice)* (T-342/20, EU:T:2021:651, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas, pirma, panaikino

* Proceso kalba: anglų.

2020 m. balandžio 2 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1079/2019-4) (toliau – ginčijamas sprendimas), susijusį su protesto procedūra tarp *Indo European Foods Ltd* ir Hamid Ahmad Chakari, ir antra, atmetė likusią *Indo European Foods* ieškinio dalį.

Dėl prašymo priimti apeliacinį skundą

2 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas, pateiktas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, priimto dėl EUIPO nepriklausomos apeliacinės tarybos sprendimo, nagrinėjamas tik jeigu Teisingumo Teismas iš anksto jį priima.

3 Pagal šio statuto 58a straipsnio trečią pastraipą apeliacinis skundas – visas ar jo dalis – priimamas Teisingumo Teismo procedūros reglamente numatyta tvarka, jeigu jame keliamas klausimas yra svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai.

4 Pagal Procedūros reglamento 170a straipsnio 1 dalį minėto statuto 58a straipsnio pirmoje pastraipoje numatytais atvejais apeliantas prideda prie savo apeliacinio skundo prašymą jį priimti, jame nurodo apeliaciniame skunde keliamą Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai svarbų klausimą ir visą svarbią informaciją, kad Teisingumo Teismas galėtų priimti sprendimą dėl šio prašymo.

5 Pagal minėto reglamento 170b straipsnio 1 ir 3 dalis Teisingumo Teismas kuo greičiau motyvuota nutartimi priima sprendimą dėl prašymo priimti apeliacinį skundą.

Apeliantės argumentai

6 Grįsdama savo prašymą priimti apeliacinį skundą EUIPO tvirtina, kad vienintelis jos apeliacinio skundo pagrindas susijęs su Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbiu klausimu.

7 Šiuo klausimu EUIPO visų pirma primena savo vienintelio pagrindo ir keturių jį sudarančių dalių turinį.

8 Pirma, vieninteliame pagrinde EUIPO teigia, kad Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 28 punkte padaręs išvadą, kad jo nagrinėjama byla neprarado savo dalyko ir kad ieškovės pirmojoje instancijoje *Indo European Foods* suinteresuotumas pareikšti ieškinį išliko, pažeidė bet kokio ieškinio būtiną ir pagrindinę sąlygą, kad ginčo dalykas ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį, turi išlikti iki teismo sprendimo paskelbimo, antraip nebūtų reikalinga priimti sprendimą; ši sąlyga pripažinta suformuotoje jurisprudencijoje, visų pirma nurodyta 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija* (C-362/05 P, EU:C:2007:322) 42 punkte ir priminta generalinio advokato G. Pitruzzella išvados byloje *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych / Komisija* (C-560/18 P, EU:C:2019:1052) 63–68 punktuose.

9 Antra, vienintelio pagrindo pirmoje dalyje EUIPO teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 19–21 ir 23 punktuose padarė išvadą, kad ieškinio dalykas išliko vien dėl to, kad 2019 m. spalio 17 d. priimto Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos sutarties (OL L 29, 2020, p. 7, toliau – Susitarimas dėl išstojimo), kuris įsigaliojo 2020 m. vasario 1 d., 126 ir 127 straipsniuose nustatyto pereinamojo laikotarpio pabaiga negalėjo lemti prieš tai priimto ginčijamo sprendimo teisėtumo.

10 Šiuo klausimu EUIPO tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 19 punkte Bendrasis Teismas klaidingai aiškino suinteresuotumo pareikšti ieškinį reikalavimą ir jį iškraipė, nes atsisakė nagrinėti, ar dėl aplinkybių, atsiradusių po ginčijamo sprendimo priėmimo, ieškinys neteko dalyko, ir šiuo klausimu rėmėsi vien tuo, kad šios aplinkybės negalėjo paneigti minėto sprendimo teisėtumo. Taip aiškindamas Bendrasis Teismas visų pirma supainiojo nagrinėjant bet kokį ieškinį taikomus procesinius ir išankstinius reikalavimus (ieškinio dalyko išsaugojimas ir jį pareiškusio asmens suinteresuotumas pareikšti ieškinį) su vėlesne skundžiamo sprendimo teisėtumo kontrole. Be to, jis neatsižvelgė į suinteresuotumo pareikšti ieškinį savitą ir nuo diskusijų dėl ieškinio esmės nesusijusią funkciją – užtikrinti tinkamą proceso administravimą, išvengiant, kad į teismą būtų kreipiamasi tik hipotetiniais klausimais.

11 Trečia, vienintelio pagrindo antroje dalyje EUIPO priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis, be kita ko, remdamasis 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimu *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331, 65 punktas), konkrečiai nevertino, ar liko *Indo European Foods* suinteresuotumas pareikšti ieškinį. Taigi Bendrasis Teismas neišnagrinėjo, ar jam pateiktas ieškinys ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju galėjo suteikti naudos jį pareiškusiai šaliai.

12 EUIPO teigimu, skundžiamo sprendimo 17–20 punktuose Bendrasis Teismas daugiausia dėmesio skyrė aplinkybei, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Jungtinėje Karalystėje saugoma ankstesne teise buvo galima remtis *Indo European Foods* pareikštam protestui pagrįsti, ir neatsakė į klausimą, ar prašomo įregistruoti prekių ženklo, kuriam apsauga niekada nebus suteikta Jungtinėje Karalystėje dėl šios valstybės išstojimo iš Sąjungos ir pereinamojo laikotarpio pabaigos, registracija vis dar gali pakenkti *Indo European Foods* teisiniams interesams, saugomiems 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1).

13 Ketvirta, vienintelio pagrindo trečioje dalyje EUIPO teigia, kad dėl dviejų teisės klaidų, nurodytų atitinkamai šio pagrindo pirmoje ir antroje dalyse, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į konkrečias bylos aplinkybes, dėl kurių jis turėjo padaryti išvadą, kad *Indo European Foods* neįvykdė savo pareigos įrodyti, kad jos suinteresuotumas pareikšti ieškinį išliko pasibaigus pereinamajam laikotarpiui. EUIPO teigimu, niekas nerodo, kad šis suinteresuotumas pareikšti ieškinį išliko.

14 Iš tiesų, viena vertus, dėl Reglamentu 2017/1001 nustatytos sistemos taikymo *ratione temporis* EUIPO nurodo: kadangi per protesto procedūrą neliko ankstesnio prekių ženklo ir juo nebegalima remtis pagal šį reglamentą, nebegali kilti joks ginčas tarp šio prekių ženklo ir Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos. Taigi šioje byloje Bendrasis Teismas turėjo įvertinti „konkrečią naudą“, kurią *Indo European Foods* galėjo gauti panaikinus ginčijamą sprendimą, atsižvelgiant į tai, kad prašomas įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklas įregistruotas tik pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, t. y. tą dieną, kai prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, tuo pačiu metu negali atlikti savo esminės funkcijos.

15 Kita vertus, dėl minėtos sistemos taikymo *ratione loci* EUIPO tvirtina, kad, atsižvelgiant į Reglamento 2017/1001 1 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą pagrindinį intelektinės nuosavybės teisių teritoriškumo principą, įregistravus prašomą Europos Sąjungos prekių ženklą, kuris nebus saugomas Jungtinėje Karalystėje, negali kilti joks ginčas tarp jo ir ankstesnio prekių ženklo, kuris lieka saugomas tik Jungtinės Karalystės teritorijoje.

16 Penkta, vienintelio pagrindo ketvirtoje dalyje EUIPO priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis skundžiamo sprendimo 27 punkte nustatė jai pareigą neatsižvelgti į ESS 50 straipsnio 3 dalies ir Susitarimo dėl išstojimo 126 ir 127 straipsnių poveikį. Taigi tam, kad įvykdytų šią pareigą, EUIPO

turi išnagrinėti ar net atmesti nagrinėjamą Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką ir taip pažeisti Reglamento 2017/1001 1 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 4 dalį, kuriose yra įtvirtintas pagrindinis teritoriškumo principas.

17 EUIPO taip pat tvirtina, kad vieninteliame jos apeliacinio skundo pagrinde keliamas svarbus klausimas Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai, nes jis susijęs su taisyklėmis, turinčiomis esminę reikšmę Sąjungos teisės sistemoje (bendrame pereinamojo laikotarpio pabaigos kontekste), t. y. pirma, su horizontaliu reikalavimu, turinčiu „konstitucinę reikšmę“ (generalinės advokatės E. Sharpston išvados byloje *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba*, C-100/17 P, EU:C:2018:214, 42 punktas), kad būtų išlaikytas suinteresuotumas pareikšti ieškinį, ir, antra, su teritoriškumo principu, vieningo Europos Sąjungos prekių ženklo pobūdžio principu ir protesto procedūrų specifiniu pobūdžiu, atsižvelgiant į esminės prekių ženklo funkcijos sąvokos svarbą, o tai yra intelektinės nuosavybės teisės ir Europos Sąjungos prekių ženklų sistemos ramsčiai. Šiuo klausimu ji pateikia keturis argumentus.

18 Pirma, EUIPO pabrėžia, kad reikalavimas išsaugoti suinteresuotumą pareikšti ieškinį yra horizontalus. Bendrasis Teismas, remdamasis tuo, kad Susitarime dėl Jungtinės Karalystės išstojimo numatytas pereinamasis laikotarpis baigėsi po ginčijamo sprendimo priėmimo, padarė išvadą, jog ieškinio dalykas išliko ir kad ši aplinkybė negalėjo paveikti šio sprendimo teisėtumo, ir nukrypo nuo suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su savarankišku reikalavimo išlaikyti suinteresuotumą pareikšti ieškinį pobūdžiu ir būtinybe įvertinti šį reikalavimą *in concreto*.

19 Antra, EUIPO teigia, kad atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad skundžiamas sprendimas paskelbtas ir išverstas į visas Sąjungos kalbas ir kad jo santrauka pateikta Teisingumo Teismo jurisprudencijos sąvade, Bendrojo Teismo klaidingai aiškinamas reikalavimas dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį išlikimo bus precedentas būsimoms byloms, ir nėra aišku, ar minėtas precedentas bus taikomas nepaisant nagrinėjamos srities, ar bus taikomas tik bylose, kuriose nagrinėjami Europos Sąjungos prekių ženklų ginčai.

20 EUIPO mano, kad Bendrajame Teisme pareikštų ieškinių stabdomasis poveikis sustiprina būtinybę *in concreto* įvertinti klausimą, ar ieškinys išsaugo dalyką, t. y. ar jo baigtis suteiktų konkretų pranašumą šalims. Iš tiesų sunku suprasti, kodėl logika, kuria grindžiamas ankstesnės teisės galiojimo iki EUIPO sprendimo priėmimo datos reikalavimas, tampa nereikšminga nustatant, ar ieškinys Bendrajame Teisme išsaugo savo dalyką, motyvuojant vien tuo, kad EUIPO priėmė laikiną sprendimą.

21 Trečia, EUIPO pabrėžia, kad dėl ankstesnės teisės pasibaigimo vykstant procesui Bendrasis Teismas yra priėmęs prieštaringų sprendimų dėl reikalavimo išsaugoti suinteresuotumą pareikšti ieškinį taikymo. Šiuo klausimu ji nurodė 2012 m. kovo 15 d. Sprendimą *Cadila Healthcare / VRDT – Novartis (ZYDUS)* (T-288/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:124, 22 punktas), 2014 m. spalio 8 d. Sprendimą *Fuchs / VRDT – Les Complices (Žvaigždė apskritime)* (T-342/12, EU:T:2014:858, 26–29 punktai), taip pat 2012 m. lapkričio 26 d. Nutartį *MIP Metro / VRDT – Real Seguros (real,- BIO)* (T-549/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:622, 23 punktas) ir 2013 m. liepos 4 d. Nutartį *Just Music Fernsehbetriebs / VRDT – France Télécom (Jukebox)* (T-589/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:356, 36 punktas). EUIPO taip pat nurodo, kad Teisingumo Teismas šį klausimą šiek tiek nagrinėjo tik esant konkrečiam kontekstui, t. y. 2013 m. gegužės 8 d. Nutartyje *Cadila Healthcare / VRDT* (C-268/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:296), todėl iš to negalima

kildinti bendro principo, pagal kurį Sąjungos teismui, vertinant suinteresuotumo pareikšti ieškinį išlikimą, draudžiama atsižvelgti į faktines aplinkybes, kurios turi poveikį po to, kai buvo priimtas skundžiamas sprendimas.

22 EUIPO teigimu, kadangi prašymo panaikinti registraciją arba pripažinti registraciją negaliojančia pateikimas yra įprasta gynybos priemonė bylose dėl intelektinės nuosavybės, Teisingumo Teismo rekomendacijos yra būtinos, siekiant atsakyti į klausimą dėl ankstesnės teisės pasibaigimo, vykstant procedūrai, pasekmių, šis klausimas turi esminę reikšmę Europos Sąjungos prekių ženklų sistemos naudotojams. Sąjungos teismo pateiktas išaiškinimas gali turėti didelę įtaką tam, kaip nacionaliniai teismai taikys suinteresuotumo pareikšti ieškinį išlikimo sąlygą visoje Sąjungoje, be kita ko, kiek tai susiję su ankstesnės teisės pasibaigimo vykstant teismo procesui pasekmėmis.

23 Ketvirta, EUIPO tvirtina, kad, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo 27 punktą, šiame apeliaciniame skunde taip pat keliamas svarbus procesinio pobūdžio klausimas, kuris neapsiriboja tik intelektinės nuosavybės teisės sritimi, t. y. klausimas dėl pasekmių, kylančių iš taisyklės, pagal kurią panaikinto akto autorius, siekdamas priimti jį pakeičiantį aktą, turi remtis data, kada jis priėmė tokį panaikintą aktą. Iš tiesų kyla klausimas, ar ši taisyklė gali būti taip išplėsta, kad, grąžinus bylą EUIPO, ši būtų įpareigota neatsižvelgti į ESS 50 straipsnio 3 dalies ir Susitarimo dėl išstojimo 126 ir 127 straipsnių poveikį ir turėtų išnagrinėti nagrinėjamą santykinį atsisakymo registruoti pagrindą teritorijos, kurioje prašomam įregistruoti prekių ženklui bet kuriuo atveju nebus taikoma jokia apsauga, atžvilgiu, o tai prieštarautų Reglamento Nr. 2017/1001 8 straipsnio struktūrai ir tikslui.

Teisingumo Teismo vertinimas

24 Pirmiausia pažymėtina, kad būtent apeliantė turi įrodyti, kad jos apeliaciniame skunde keliami klausimai yra svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 20 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Taip pat pažymėtina, kad, kaip matyti iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio trečios pastraipos, siejamos su Procedūros reglamento 170a straipsnio 1 dalimi ir 170b straipsnio 4 dalimi, prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti pateikta visa informacija, būtina Teisingumo Teismui norint priimti sprendimą dėl apeliacinio skundo priimtinumo, ir, kai apeliacinis skundas priimamas nagrinėti iš dalies, nurodyti apeliacinio skundo pagrindai ar dalys, dėl kurių turi būti pateiktas atsiliepimas į apeliacinį skundą. Iš tiesų, kadangi šio statuto 58a straipsnyje numatytu išankstinio apeliacinių skundų priėmimo mechanizmu siekiama apriboti Teisingumo Teismo kontrolę klausimais, kurie yra svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai, Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, turi išnagrinėti tik tuos apelianto pateikiamus pagrindus, kuriuose keliami tokie klausimai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

26 Taigi prašyme priimti apeliacinį skundą bet kuriuo atveju turi būti aiškiai ir tiksliai nurodyti pagrindai, kuriais grindžiamas apeliacinis skundas, taip pat aiškus ir tikslus teisės klausimas, keliamas kiekvienu pagrindu, tai, ar šis klausimas svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar plėtrai, ir konkrečiai išvardytos priežastys, dėl kurių tas klausimas svarbus, atsižvelgiant į nurodytą kriterijų. Kalbant konkrečiai apie apeliacinio skundo pagrindus, pažymėtina, kad prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti tiksliai nurodyta skundžiamu sprendimu ar nutartimi pažeista Sąjungos teisės nuostata arba jurisprudencija, glaustai apibūdinta, kokią būtent teisės klaidą galimai padarė

Bendrasis Teismas, taip pat tai, kokią įtaką ši klaida padarė priimant skundžiamą sprendimą ar nutartį. Tuo atveju, jei teisės klaida, kuria remiamasi, kyla iš jurisprudencijos pažeidimo, prašyme priimti apeliacinį skundą turi būti glaustai, bet aiškiai ir tiksliai, nurodyta, pirma, kur būtent yra prieštaravimas, pažymint tiek skundžiamo sprendimo ar skundžiamos nutarties punktus, kuriuos apeliantas skundžia, tiek Teisingumo Teismo ar Bendrojo Teismo sprendimo punktus, kurių buvo nepaisyta, ir, antra, konkrečiai įvardytos priežastys, kodėl dėl tokio prieštaravimo kyla klausimas, svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo sprendimo 19 punkto, kurį nurodo EUIPO, matyti, kad, Bendrojo Teismo teigimu, aplinkybė, kad ginčo dalykas išnyksta, kai vykstant procesui įvyksta įvykis, dėl kurio ankstesnis prekių ženklas galėtų prarasti neregistruoto prekių ženklo ar kito prekyboje naudojamo žymens, kuris nėra tik vietinės reikšmės, statusą, be kita ko, kai atitinkama valstybė narė galimai išstoja iš Sąjungos, reikštų, kad reikia atsižvelgti į motyvus, atsiradusius po to, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, kurie neturi įtakos jo pagrįstumui; tokio sprendimo teisėtumas iš principo turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo dieną.

28 Be to, skundžiamo sprendimo 27 punkte, kurį taip pat mini EUIPO, Bendrasis Teismas nusprendė, kad, panaikinus Apeliacinės tarybos sprendimą, *Indo European Foods* šioje instancijoje pateikta apeliacija tapo nagrinėtina, todėl EUIPO turėjo iš naujo priimti sprendimą dėl šios apeliacijos, atsižvelgdamas į situaciją, buvusią apeliacijos pareiškimo momentu. Iš tikrųjų, Bendrojo Teismo teigimu, EUIPO nurodyta jurisprudencija patvirtina, kad bet kuriuo atveju negalima reikalauti, kad prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, toliau egzistuotų priėmus Apeliacinės tarybos sprendimą.

29 Taigi, kaip primena EUIPO, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į tai, kad Jungtinė Karalystė išstojo iš Sąjungos ir, vykstant procesui, pasibaigė pereinamasis laikotarpis, skundžiamo sprendimo 28 punkte nusprendė, kad jam pateiktas nagrinėti ginčas neprarado dalyko ir kad išliko *Indo European Foods* suinteresuotumas pareikšti ieškinį.

30 Reikia pažymėti, pirma, kad EUIPO tiksliai ir aiškiai apibrėžė savo vienintelį pagrindą ir nurodė, kad Bendrasis Teismas pirmiausia supainiojo procesinį reikalavimą dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir ginčijamo sprendimo teisėtumo iš esmės kontrolę, kad jis konkrečiai neįvertino *Indo European Foods* suinteresuotumo pareikšti ieškinį išlikimo, atsižvelgiant į tai, kokią naudą jai galėtų suteikti ginčijamo sprendimo panaikinimas, kad, be kita ko, Bendrasis Teismas nekonstatavo, jog *Indo European Foods* neįvykdė pareigos įrodyti, kad jos suinteresuotumas pareikšti ieškinį išliko, nors nebuvo jokių požymių, kad jis išliko pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, ir galiausiai kad Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad EUIPO turėjo neatsižvelgti į ESS 50 straipsnio 3 dalies ir Susitarimo dėl išstojimo 126 ir 127 straipsnių poveikį, taip pažeisdama reikšmingas Reglamento 2017/1001 nuostatas, visų pirma intelektinės nuosavybės teisės teritoriškumo principą.

31 EUIPO tiksliai įvardijo skundžiamo sprendimo motyvuojamosios dalies punktus, kurie, jos nuomone, prieštarauja Teisingumo Teismo jurisprudencijai dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį išlikimo, išdėstytai, be kita ko, 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija* (C-362/05 P, EU:C:2007:322) 42 punkte ir 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 65 punkte, bei Reglamento 2017/1001

nuostatoms dėl prekių ženklų registracijos, protestų ir teritoriškumo principo įgyvendinimo, taip pat ir ESS 50 straipsnio 3 daliai ir Susitarimo dėl išstojimo 126 ir 127 straipsniams, ir nurodė tiek skundžiamo sprendimo punktus, tiek sprendimus ir nuostatas, kurioms jie prieštarauja.

32 Antra, apeliantė priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis skundžiamo sprendimo 28 punkte nusprendė, jog išliko bylos dalykas ir *Indo European Foods* suinteresuotumas pareikšti ieškinį. Taigi iš prašymo priimti apeliacinį skundą aiškiai matyti, kad tariamas klaidingas Bendrojo Teismo pateiktas procesinių reikalavimų aiškinimas turėjo įtakos skundžiamo sprendimo rezoliucinei daliai. Iš tiesų, remiantis EUIPO nurodyta ir šios nutarties 8 punkte priminta jurisprudencija, bylos dalykas, kaip ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme, turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, antraip nebūtų reikalinga priimti sprendimą (2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

33 Trečia, atsižvelgiant į prašymą priimti apeliacinį skundą pateikusiam asmeniui tenkančią įrodinėjimo pareigą, apeliantas turi įrodyti, kad, neatsižvelgiant į teisės klausimus, kuriuos jis nurodo savo apeliaciniame skunde, tame skunde keliamas vienas ar keli klausimai, svarbūs Sąjungos teisės vienovei, darnai ar raidai, kad šis kriterijus apima ne vien skundžiamą sprendimą ir galiausiai ne vien apeliacinį skundą (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 27 punktas).

34 Toks reikalavimas įrodyti reiškia, kad tokių klausimų svarba turi būti įrodyta konkrečiomis ir su nagrinėjamu atveju susijusiomis aplinkybėmis, o ne tik bendro pobūdžio argumentais (2021 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EUIPO / The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 28 punktas).

35 Nagrinėjamu atveju EUIPO nurodo savo vieninteliame pagrinde iškeltą klausimą, kuriuo iš esmės siekiama nustatyti datą ir aplinkybes, į kurias reikia atsižvelgti vertinant, ar išliko ginčo dalykas ir suinteresuotumas pareikšti ieškinį, kai, pirma, Bendrajame Teisme nagrinėjamas ginčas susijęs su sprendimu, priimtu pasibaigus protesto procedūrai, grindžiamai ankstesne teise, saugoma tik Jungtinėje Karalystėje, ir, antra, pereinamasis laikotarpis baigėsi vykstant procedūrai Bendrajame Teisme. Apskritai, EUIPO teigimu, šis klausimas susijęs su nagrinėjamos ankstesnės teisės pasibaigimo vykstant procesui poveikiu ginčo dalyko egzistavimui ir *Indo European Foods* suinteresuotumui pareikšti ieškinį.

36 Be to, EUIPO nurodo konkrečias priežastis, dėl kurių šis klausimas svarbus Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai.

37 Konkrečiai kalbant, EUIPO patikslina, kad šis klausimas susijęs su pagrindiniu procesiniu reikalavimu dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį ir principais, kurie yra intelektinės nuosavybės teisės ramsčiai, t. y. teritoriškumo principu, Europos Sąjungos prekių ženklo vieno pobūdžio principu ir prekių ženklo esminės funkcijos sąvoka pereinamojo laikotarpio pabaigos kontekste.

38 Šiuo klausimu EUIPO visų pirma pabrėžia, kad reikalavimas išsaugoti suinteresuotumą pareikšti ieškinį yra horizontalus ir kad skiriasi šio reikalavimo aiškinimas tiek Bendrajame Teisme, tiek jo aiškinimas Bendrajame ir Teisingumo Teisme.

39 Be to, EUIPO patikslina, kad Teisingumo Teismo išaiškinimas būtinas tiek Europos Sąjungos prekių ženklo sistemos naudotojams, tiek nacionaliniams teismams, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad iškeltas klausimas susijęs ne tik su Susitarimo dėl išstojimo poveikiu nagrinėjamoms byloms,

bet ir su visomis dažnai intelektinės nuosavybės srityje susiklosčiusiomis situacijomis, kai vykstant teismo procesui ankstesnė teisė pasibaigia, be kita ko, prekių ženklo registracijos panaikinimo ar galiojimo pasibaigimo atveju. Konkrečiai dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį tuo atveju, kai ankstesnė teisė pasibaigia vykstant procesui, EUIPO nurodo Bendrojo Teismo šioje srityje suformuotos jurisprudencijos prieštaravimus. Be to, EUIPO pažymi, kad Teisingumo Teismas šį klausimą nagrinėjo tik konkrečiomis aplinkybėmis, t. y. tomis, dėl kurių buvo priimta 2013 m. gegužės 8 d. Nutartis *Cadila Healthcare / VRDT* (C-268/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:296).

40 Galiausiai EUIPO pažymi, kad klausimas dėl pasekmių, kylančių iš taisyklės, pagal kurią panaikinto akto autorius turi remtis šio akto data, kad priimtų keičiamąjį aktą, visų pirma kalbant apie Susitarimą dėl išstojimo ir pereinamojo laikotarpio pabaigą, yra svarbus procesinio pobūdžio klausimas, kuris neapsiriboja vien intelektinės nuosavybės teise.

41 Taigi iš prašymo priimti apeliacinį skundą matyti, kad šiame apeliaciniame skunde iškeltas klausimas peržengia skundžiamo sprendimo ir galiausiai šio apeliacinio skundo ribas.

42 Atsižvelgiant į EUIPO pateiktus duomenis, reikia konstatuoti, kad jos pateiktas prašymas priimti apeliacinį skundą teisiškai pakankamai įrodo, kad apeliaciniame skunde keliamas Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbus klausimas.

43 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia priimti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Pagal Procedūros reglamento 170b straipsnio 4 dalį, jeigu apeliacinis skundas arba jo dalis yra priimtina pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnio trečioje pastraipoje nustatytus kriterijus, procesas tęsiamas pagal minėto reglamento 171–190a straipsnius.

45 Pagal Procedūros reglamento 137 straipsnį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, bylinėjimosi išlaidų klausimas sprendžiamas nutartyje arba sprendime, kuriais užbaigiamas procesas.

46 Kadangi prašymas priimti apeliacinį skundą buvo patenkintas, reikia atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) nutaria:

1. Priimti apeliacinį skundą.

2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Parašai.